

برگزاری پلنوم کمیته مرکزی

کمیته مرکزی حزب دمکرات کردستان ایران منتخب کنگره دوازدهم، ساعت ۹ قبل از ظهر روز شنبه فروردین ماه ۱۳۸۲ی خورشیدی برابر با ۱۹ آوریل ۲۰۰۳ میلادی، نهمین پلنوم خود را با شرکت اکثر اعضای اصلی، علی‌البدل و مشاوران کمیته مرکزی برگزار نمود. در آغاز پلنوم رفیق عبدالله حسن‌زاده، دبیرکل حزب به تحلیل اوضاع منطقه و تحولات اخیر در عراق پرداخت و دیدگاه دفتر سیاسی در این باره را تشریح نمود.

سپس رفقای رهبری حزب شرکت کننده در پلنوم به اظهارنظر در مورد تحلیل دفتر سیاسی از اوضاع منطقه پرداختند و دیدگاههای خود در مورد مسائل مختلف و مطرح شده در پلنوم را ابراز داشتند.

پلنوم در پایان کار خود و در رابطه با اوضاع جاری در منطقه و تحولات اخیر در عراق در طی صدور بیانیهای کمیته مرکزی حزب را تشریح نمود. پلنوم ساعت ۶ بعد از ظهر همان روز کارهای خود را به پایان برد. توجه همگان را به متن بیانیه کمیته مرکزی حزب جلب می‌نمایم.

بیانیه

جنگ آمریکا و متحدانش علیه دولت عراق در واقع بیش از سه هفته به طول نیانجامید. زیرا پس از آنکه روز نوزدهم فروردین ماه ۱۳۸۲ (۸ آوریل ۲۰۰۳) رستورانی در محله "المنصور" بغداد - به گمان اینکه صدام حسین و پسرانش در این محل با برخی از سران نظامی عراق جلسه دارند - بمباران گردید، صبح روز بعد نشانی از اقتدار دولتی (نظامی، امنیتی، اداری و...) در بغداد باقی نماند و چون پیشتر نیز شهر بصره و بسیاری دیگر از شهرهای جنوبی عراق به تصرف نیروهای همپیمان درآمده بودند، این رویداد به عنوان پایان کار حکومت صدام حسین و حزب بعث در عراق تلقی گردید. با توجه به این وضع بود که در بغداد و دیگر شهرهای عراق هر جا که امکان داشت بویژه در کردستان، مردم به خیابانها ریختند و به شادی و سرور پرداختند. به دنبال این وضع گرچه اینجا و آنجا مقاومت‌های پراکنده‌ای مشاهده گردید، لیکن اکثر شهرها از جمله دو شهر بزرگ موصل و کرکوک بدون مقاومت تسلیم شدند و سرانجام روز ۲۵ فروردین ماه به دنبال سقوط شهر تکریت جنگ به پایان رسید.

همانطور که در هر جنگی قابل پیش‌بینی است، این جنگ نیز که در آن مدرن‌ترین تکنولوژی نظامی به کار گرفته شد، زیانهای جانی و خسارات مالی و مادی فراوانی به دنبال داشت که اطلاع از شمار دقیق تلفات و میزان درست خسارات، نیاز به زمان بیشتری دارد. لیکن خوشبختانه پاره‌ای نگرانیها در مورد احتمال حمله موشکی ارتش عراق به کردستان و کشورهای همسایه و به‌کارگیری سلاحهای کشتار جمعی و به آتش کشیدن چاههای نفت تحقق نپذیرفت و مهمتر از آن با توجه به وسعت، شدت و حجم موشک بارانها و بمبارانها، می‌توان گفت که تلفات جانی مردم بی‌دفاع زیاد نبود. تنها پدیده اسفانگیز که در این میان مشاهده شد، همانا غارت و چپاولی بود که در بغداد و اغلب شهرهای عراق صورت گرفت و در برخی نقاط ولو در مقیاسی محدود منجر به تصفیه حسابها و انتقام‌کشی‌های شخصی نیز گردید.

پیش از آغاز جنگ و در جریان جنگ نیز در شمار زیادی از کشورهای جهان، از جمله در آمریکا و بریتانیا تظاهرات وسیعی علیه جنگ به راه افتاد، لیکن آمریکا و بریتانیا برحسب سیاست اعلام شده خود، جنگ را آغاز کردند و آن را جنگ آزادی عراق نام نهادند. اکنون که جنگ همانطور که انتظار می‌رفت با پیروزی همپیمانان و سقوط دولت عراق به پایان رسیده است، مردم جهان در انتظارند ببینند که طرفهای پیروز به چه شیوه‌ای عمل خواهند کرد و تا چه حد به وعده‌های خود وفادار خواهند ماند.

می‌دانیم که آمریکا و متحدانش با شعار گسترش دمکراسی و ریشه‌کن نمودن تروریسم جنگ اخیر علیه عراق را آغاز کردند. در این رابطه سلسله همکاریهایی را نیز با اپوزیسیون عراق، به ویژه با اپوزیسیون کرد به عمل آوردند و در میادین جنگ نیز نقش قابل توجهی را به اپوزیسیون کرد واگذار کردند. این امر موجب خوشحالی است که آمریکا در مناسبت‌های مختلف اعلام داشته که پس از یک دوره کوتاه انتقالی

حکومت عراق را به مردم عراق واگذار خواهد کرد و در مورد کردها هم از برقراری يك سیستم فدرال در عراق که در آن کردها به حقوق ملی خود و حقوق برابر با همه هم‌میهنان عراقی دست یابند، حمایت کرده است.

شعاری که آمریکا با آن وارد جنگ علیه عراق گردید "دفاع از آزادی، دموکراسی و مبارزه علیه تروریسم" مورد حمایت بخش اعظم نیروهای اپوزیسیون عراق و آزادیخواهان دیگر کشورهای دیکتاتور زده می‌باشد. اینکه آمریکا به عنوان بزرگترین قدرت امروز جهان از تغییر سیمای سیاسی خاورمیانه - به مفهوم از میان برداشتن دیکتاتوری و تأمین آزادی و دموکراسی برای منطقه - سخن به میان می‌آورد، بارقه‌امیدی را در دل خلغهای تحت ستم منطقه و مردمان گرفتار در دست واپسگرایی و استبداد به وجود می‌آورد. ما نیز به عنوان يك حزب کردستانی حزبی که بخش مهم و چشمگیری از جامعه کرد را نمایندگی می‌نماید، از حمایت صریح و علنی ایالات متحده آمریکا از حقوق مشروع خلق کرد در کردستان عراق خرسندیم و چشم انتظار روزی هستیم که این پشتیبانی در عمل پیاده شده و جنبه رسمی، قانونی و تثبیت شده‌ای را به خود ببیند. لیکن در همانحال می‌دانیم که نه عراق تنها کشوری است که کردها بخشی از جمعیت آن را تشکیل می‌دهند و نه آزادی و دموکراسی تنها در عراق پایمال شده است. برای نمونه کشور ما ایران دارای جمعیتی بیش از ده میلیون از احاد ملت کرد می‌باشد که از حقوق و آزادیهای ملی خود و نیز حقوق برابر با دیگر هم‌میهنان خود محروم‌اند. خصومت جمهوری اسلامی با آشتی و آزادی و دموکراسی و تلاش آن در جهت صدور تروریسم نیز مسائلی نیستند که نیازی به اثبات و ارائه مدارك داشته باشند، زیرا که جمهوری اسلامی ایران در این زمینه‌ها برای جهانیان انگشت‌نما است.

بنابراین آزادیخواهان کشورهای خاورمیانه مشتاقانه در انتظارند ببینند که ایالات متحده آمریکا به وعده‌های خود در مورد سپردن سرنوشت عراق به دست عراقی‌ها و کمک به تأمین آزادی و دموکراسی در این کشور و در همان حال به انجام رساندن گفتگوهای صلح اسرائیل و فلسطینیان، عمل نموده و پیگیرانه از مبارزه نیروهای دموکرات و ملی به هدف ریشه‌کن نمودن دیکتاتوری و تغییر سیمای سیاسی خاورمیانه حمایت می‌نماید. در چنین شرایطی است که آمریکا می‌تواند از محبوبیت ویژه‌ای برخوردار گردد و احترام صدها میلیون نفر از خلغهای تشنه آزادی و عدالت در این منطقه مهم از جهان را به سوی خود جلب نماید. در چنین حالتی مهم این نیست که برخی از رژیمهای ضد خلقی همچون جمهوری اسلامی که از سست شدن و به لرزه افتادن پایه‌های حاکمیت جهانی خود به هراس افتاده‌اند، چگونه به قضاوت خواهند نشست. مهم این است که خلغهای منطقه و صاحبان واقعی آینده این منطقه چگونه به سیاست و عملکردهای آمریکا یا هر حکومت منطقه‌ای و بین‌المللی دیگری می‌نگرند.

در خاتمه مایلیم بر این نکته تأکید بگذاریم که برای اراده آزادانه مردم عراق در تعیین سرنوشت خویش نهایت احترام قائلیم و هرگاه آنان بنابر اراده آزادانه خود به انتخاب يك سیستم حکومتی دلخواه اقدام نمایند به آنان تبریک گفته و به نیروهای خارجی که در این زمینه آنان را به یاری رسانده‌اند، دست مریزاد می‌گوییم.

در مورد آنچه به کردستان مربوط می‌گردد، مباحثات می‌کنیم که کردهای عراق و نیروهای سیاسی آنها توانسته‌اند در ظرف ۱۲ سال گذشته نمونه موفق و مثبتی از اداره خود را به جهانیان ارائه دهند و در پروسه تغییر وضع در عراق نیز نقش چشمگیری ایفا نمایند. بهمین جهت از صمیم قلب به آنان تبریک می‌گوییم و آرزو مندیم این تحول نقطه پایانی بر محنتها و محرومیت‌هایشان باشد و با همکاری دیگر هم‌میهنانشان نمونه موفقیت‌آمیزی از آشتی، همزیستی و اخوت را برای خلغهای کشورهای همسایه ارائه دهند. با آرزوی تحقق آشتی، آزادی، دموکراسی، حقوق بشر و حق تعیین سرنوشت برای همه خلغهای منطقه خاورمیانه

حزب دموکرات کردستان ایران

کمیته مرکزی

۳۰ فروردین ماه ۱۳۸۲